

РЕШЕНИЕ

№ 1056

гр. София, 20.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **10385** по описа за **2022** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административно - процесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“, срещу решение № 2735 от 19.07.2022 г., постановено по НАХД № 17454/2021 г. от Софийския районен съд, НО, 100 състав.

В касационната жалба касаторът излага доводи за неправилност на обжалваното решение поради противоречието му с материалният закон и допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила. Оспорва се изводът на съда, че не се установяват всички съществени елементи от обективна страна на нарушението, а именно, че не е посочено къде /населено място, път, държава/ е извършено нарушението. Посочва, че нарушението не е на водача, а на превозвача и изпълнителното деяние е с форма допустителство и всички разпоредителни действия, в това число и допустителството са в седалището на управление на ЮЛ. Иска се отмяна на решението на СРС и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

В проведено публично заседание по делото, касаторът не се представлява.

Ответникът – „Кампаниас Транс“ ООД, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд-София-град, X. касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, касационната жалба е неоснователна.

С решението си по н.а.х.д. № 17454/2021 г. СРС е отменил Наказателно постановление № 42-0002783 от 04.11.2021 г., издадено от директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“ (РД „АА“), [населено място], с което на основание чл. 96г, ал. 1, пр. 2 от Закона за автомобилните превози (ЗАвПр) и чл. 53 от ЗАНН, на „Кампаниас транс“ ООД, ЕИК:[ЕИК], е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лева - за нарушение на чл. 7а, ал. 2, пр. 3 от Закона за автомобилните превози, за това, че превозвачът е допуснал извършването на международен превоз на товар на 12.08.2021 г. с товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] с водач Й. А. С. с дата на раждане 07.02.1957 г., без да притежава удостоверение за психологическа годност за превоз на товари.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетели, както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл. 283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че АУАН и НП са съставени и издадени от компетентни длъжностни лица, но при съставянето им са допуснати съществени процесуални нарушения водещи до ограничаване правото на защита на нарушителя, тъй като в нарушение на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН, в АУАН и НП не е посочен един от основните и най-съществени елементи на вмененото нарушение - мястото на осъществяването му, не е посочено къде (населено място, път, държава) е осъществен този превоз.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Настоящият състав на касационната инстанция намира оспореното решение за валидно, допустимо и правилно. Споделят се всички изложени мотиви от въззивния съд, поради което същите не следва да се преповтарят.

Решението е правилно.

Разпоредбата на чл. 7, ал. 2, пр. 3 ЗАвПр въвежда задължение лицензираните превозвачи и лицата, извършващи превози за собствена сметка, да осъществяват превоз на пътници и товари само с водачи, които отговарят на изискванията за минимална възраст, правоспособност за управление на моторни превозни средства от съответната категория и за психологическа годност, определени с наредбите по чл. 7, ал. 3 и чл. 12б, ал. 1 от този закон и [чл. 152, ал. 1, т. 2 от Закона за движението по пътищата](#). По силата на чл. 58, т.3 от Наредба № 11 от 31.10.2002 г. за международен автомобилен превоз на пътници и товари /приета на основание чл. 7, ал.3 от ЗАвП/, водачът на превозно средство, извършващо международни превози на пътници и товари, трябва да притежава валидно удостоверение за психологическа годност по смисъла на наредбата по чл.152, ал.1, т.2 от ЗДвП. Съобразно нормата на чл.152, ал.1,

т.2 от ЗДвП и изискванията на издадената въз основа на нея Наредба № 36 от 15.05.2006 г. за изискванията за психологическа годност и условията и реда за провеждане на психологически изследвания на водачите на МПС, и по-специално чл. 1, ал.1, т.4 от Наредбата, предвиждат, че водачите на автомобили за обществен превоз на пътници или товари следва да притежават издадено и валидно Удостоверение за психологическа годност към момента на осъществяване на съответния превоз. Съгласно чл. 96 г, ал. 1, предл. 2 от ЗАвП, който назначи на работа или допусне водач, който не отговаря на някое от изискванията, определени с този закон и с подзаконовите нормативни актове по прилагането му, да управлява превозно средство за обществен превоз или превоз за собствена сметка на пътници или товари, се наказва с глоба или имуществена санкция в размер 3000 лв.

В случая безспорно е установено по делото, че ответникът по касация е ползвало лицето Й. А. С. като водач на товарен автомобил с рег. [рег.номер на МПС] за осъществяване на превоз на товари.

Правилни и законосъобразни са изводите на въззивния съд за допуснати от актосъставителя и наказващия орган пороци при съставянето на АУАН и НП, касаещи описанието на нарушението, а именно непосочване на мястото на извършване на нарушението. Нарушението не е описано конкретно, точно и ясно. Не е посочено къде е осъществено твърдяното нарушение по несъмнен и категоричен начин. Неоснователни са оплакванията на касатора в тази насока.

Предвид изложеното, съдът намира, че не са налице сочените в касационната жалба основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила като валидно, допустимо и правилно.

Предвид липсата на заявени от страните претенции за присъждане на разноси този въпрос съдът не следва да обсъжда.

Водим от горното Административен съд София-град, XXII Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 2735 от 19.07.2022 г., постановено по НАХД № 17454/2021 г. от Софийския районен съд, НО, 100 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 ГПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2 .